

Liboje, maj — avgust 1980

Leto 23 — Številka 3

LIBOJE

249/1980

5000001385,3

COBISS •

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

TITO

*Z ljubeznijo do dela in svobode,
te mati je rodila,
ti dala in vnesla vse vrline,
svojega in tvojega življenja.*

*Samo imena TITO ni ti dala,
ki ovenčal našo je zgodovino,
v njej kot legenda danes,
v dvaindvajset milijonov Jugoslovanov
vsadil si svoje korenine,
ki čvrsto raztezajo se v drevo.*

*Življenje tvoje, bil je en sam boj,
boj, da tvoj narod lepše bi živel,
to tvoje delo je življenjsko TITO,
ti naš simbol — legenda naše revolucije.*

*Ko zadnjo si življenjsko bitko bil,
za svoj in naš življenjski cilj,
je vsak od nas za tvoje
življenje trepetal,
a zakon narave se z nami je poigral,
te odtrgal od nas,
to ni izgubljena bitka —*

TITO.

*Zdaj tu počivaš, v najlepšem
vrtu cvetja,
ti nisi umrl — Dedinje živi,
tvoj duh in tvoja bit vklesana je
v srca naša,
ki Jugoslavijo vodijo po tvoji poti —*

TITO.

MAJDA KOTNIK

Ob 165-letnici Keramične industrije Liboje in 30-letnici samoupravljanja

V letu 1980 se kolektiv Keramične industrije Liboje srečuje z dvema, za njih izredno pomembnima jubilejema.

Prvi — 165-letnica obstoja KI Liboje ne izpričuje le častljivo starost tradicije proizvodnje keramike v tem kotičku slovenske zemlje, temveč tudi vso zgodovinsko pestrost dogajanj ter razmer, v katerih je nastajala današnja KI Liboje.

Druga obletnica je neločljivo povezana z novejšo zgodovino in sedanostjo, pomeni tridesetletja prizadevanj jugoslovanskih narodov in narodnosti, da po izvorni poti grade svoj socializem, brez vzorov in na osnovi lastnih izkušenj.

V vsebini, v dosežkih se oba jubileja dopolnjujeta, saj je tudi za KI Liboje in njen kolektiv značilno, da je največje razvojne in delovne uspehe uresničil v pogojih samoupravnega obvladovanja dela in delitve doseženih rezultatov.

Običaj je že, pa tudi naša angažirana družbena praksa je takša, da ob proslavljanju jubilejev "na hitro" opravimo s preteklostjo, ocenimo sedanost in poskušamo opredeliti prihodnje naloge oz. cilje nadaljnega razvoja. To slednje je tudi za letošnje leto, ko zaključujemo srednjeročno plansko obdobje 1975 — 80, tembolj pomembno, saj so v temeljiti analizi dosežkov in presoji realnih razvojnih možnosti v bistvu cilji nadaljnega razvoja naslednjega srednjeročnega obdobja. Tako, kot v vseh drugih samoupravnih sredinah ter skupnostih, morajo tudi delavci KI Liboje pripraviti in sprejeti svoj srednjeročni razvojni program za obdobje 1981—85 in v njem opredeliti vse tiste poglobitvene naloge, ki pogojujejo nadaljnji razvoj, a imajo glavno oporo v doseženih rezultatih samega kolektiva. Vendar — ne povsem na način, kot smo bili vajeni pretekla leta. Zaostrena mednarodna gospodarska situacija, energetska kriza, velika odvisnost našega gospodarstva od uvoženih surovin in repromaterialov, marsikje še slab odnos do dela in nepopolni sistem nagrajevanja po delu in rezultatih dela, pa tudi drugi tehtni vzroki vse do slabosti v uresničevanju političnega sistema socialističnega samoupravljanja, morajo biti povod za še doslednejše preverjanje v vseh sredinah, kako bi lahko naredili več, bolje, z več vloženega truda in znanja, z večjo odgovornostjo na vseh dolžnostih ter odvisnostjo družbenega položaja vsakega od njegovega delovnega prispevka. Stabilizacija v pogojih samoupravnega gospodarstva ni odrekanje čemurkoli, kar ima realno osnovo v rezultatih dela, temveč predvsem bitka za boljše rezultate dela, za večji dohodek, v posledici

pa tudi za standard delovnih ljudi in občanov. Ustalovitvene procese v gospodarstvu in tudi na drugih področjih ne bomo izpeljali, če bomo krivce za slabosti vedno uskali drugje ter znanje in moči uporabljali predvsem za obrambo doseženih pozicij. Prav tako ni mogoče pričakovati kakšnih pomembnejših rezultatov, če so delavcem cilji konkretnih ustalovitvenih procesov premalo jasni, ker so slabi, ne vzpodbujajo oziroma so zelo podobni po vsebini govoričenja iz preteklih let, iz katerega ni kaj veliko nastalo.

S pravkar zapisanim želim posebej poudariti, da bo tudi KI Liboje kljub častljivi starosti in mnogokaterim trpkim izkušnjam iz preteklosti občutila posledice ukrepov, sprejetih z namenom ustalitve nastalih ekonomskih razmer. Zlasti od notranje sposobnosti delavcev, političnih sil, samoupravnih organov in strokovnih kadrov je v največji meri odvisno, ali bodo pripravljene, samoupravno uveljavljene in od vseh zavestno sprejeti tisti ukrepi, ki bodo v največji meri mobilizirali notranje rezerve ter vzpodbujali k odgovornejšemu odnosu do dela.

V preteklosti je kolektiv KI Liboje previharil že mnoge viharje, vrsto težav je premagal z vztrajnostjo, ki ima mnogo skupnega z zagretostjo in trmo. Zato smo lahko prepričani, da resne preizkušnje, ki jih prinaša gospodarska stabilizacija, niso našle ta kolektiv nepripravljen! Če ne bi bili vajeni tudi težav, kako bi sicer dosegli tako visok jubilej!

Iskrene čestitke in mnogo lepih želja za dobre delovne uspehe.

Franci Jelen
Sekretar K OK ZKS ŽALEC

Ob naši obletnici

165 let keramike iz Liboj. Verjetno v svetu ni veliko primerov, da bi se neka proizvodnja v enem kraju tako dolgo obdržala. Vendar v Libojah se je in to sigurno zaradi trdoživosti ljudi, ki so delovni in delajo v tej proizvodnji.

Ponosni smo na to našo tradicijo in smo jo pripravljene nadaljevati. Ta tradicija namreč ni pomembna samo za nas, temveč ima širši pomen. Dokazuje nam, da ima tudi naš narod v industrijski proizvodnji potrošnih dobrin dolgo tradicijo.

Eksplatacija rudnih dobrin v Libojah se je pričela sorazmerno že zelo zgodaj. Ohranjeni zapiski govorijo o izkopavanju premoga v Libojah že v 18. stolet-

ju, prav tako o proizvodnji galuna in proizvodnji stekla, o precejšnjih zalogah gline, kremenčevega peska itd.

Prvotni tovarniški objekti za proizvodnjo keramike so deloma porušeni, delno pa se uporabljajo za druge namene. Ostala je le še sedanja tovarna, ki sta jo zgradila brata Schütz leta 1870. Pa tudi od te prvotne tovarne je ostalo zelo malo. Razvoj je zahteval, da se staro ruši in gradi novo. Praktično je od te prvotne keramike ostal le spomin na dobo umetniške keramike iz Liboj. Ta doba je bila sorazmerno kratka, saj je življenje terjalo neprestane spremembe v razvoju in prilaganje situacijam v posameznem obdobju.

Iz takih zahtev je nastalo tudi obdobje popularne štajerske kmečke keramike iz Liboj. To so bili predmeti za vsakdanjo rabo, okrašeni z ročnim načinom slikanja. To obdobje je trajalo ves čas med I. in II. svetovno vojno.

Čas po drugi svetovni vojni je potrebno razdeliti v več etap. Prva etapa po vojni je bil čas obnove dežele, ko je bilo potrebno brez ozira na estetski izgled izdelkov, izdelati čim več gospodinjске keramike. Pojavljale so se tudi zahteve po proizvodnji zahtevnih izdelkov s področja tehnične keramike potrebnih industrij. Vse te naloge so bile za kolektiv zelo težavne, saj je bilo potrebno to proizvodnjo doseči z domačimi slabo raziskanimi surovinami.

Pod drugo etapo povojnega razvoja štejemo čas izgradnje novih tovarn porcelana v Jugoslaviji, sorazmerno velikega uvoza keramike in porcelana v Jugoslaviji, sorazmerno velikega uvoza keramike in porcelana in čas velikih težav libojske keramike. Težave na trgu, nujnost investicijskih vlaganj v ohranitev obratovalne sposobnosti, nerazumevanje bank, iskanje ustreznega programa proizvodnje in mesta na trgu z ozirom na bistveno spremenjene prilike; vse to je zahtevalo veliko naporov, vztrajnosti in odpovedovanja; težki pogoji dela in nizki osebni dohodki. Kar precej je bilo takšnih, ki niso vzdržali in so odšli drugam. Pretežni del kolektiva pa je vzdržal in tudi dočkal normalne pogoje dela in boljše zaslužke.

Tretja etapa povojnega razvoja zajema zadnjih deset let. S postopnimi rekonstrukcijami so bili ustvarjeni normalni pogoji dela, povečana je bila proizvodnja, zelo velik napredek pa je dosežen na področju dizajna. Pri tem zadnjem je veliko vlogo odigrala vključitev tovarne v izvoz. Kontakt s tujimi trgi je omogočil, da smo z dogajanjem v stroki na tekočem. To je v zadnjih letih še posebej pomembno, saj se moda tudi v keramiki zelo hitro spreminja.

V zadnjih petih letih smo dosegli lepe gospodarske rezultate. Fizični obseg proizvodnje se je povečal od 4.440 ton v letu 1976 na 5.813 ton v letu 1980 ali več kot 30%. Vrednost proizvodnje se je povečala od 97 milijonov v letu 1976 na ca. 230 milijonov, kolikor jih bomo po vseh izgledih dosegli v letu 1980. Število zaposlenih se je povečalo od 511 na 535 ali za 4,89%.

Na področju investicijskih vlaganj smo bili dokaj aktivni. Zgradili smo nove skladiščne prostore in stare preuredili v proizvodne prostore. Zgradili in opremili nabavno-prodajne prostore, zgradili strugarno II, zgradili in opremili proizvodnjo keramične gmote, proizvodnjo grafitnih izdelkov in kupili različno proizvodno opremo in opremo za laboratorij. Tudi urejanju okolja tovarne smo posvetili precej več pozornosti kot v prejšnjih obdobjih.

V preteklem petletnem obdobju smo se tudi organizacijsko utrdili. Formirali smo tri temeljne organizacije in delovno skupnost skupnih služb. Praksa je potrdila ustreznost take organizacije.

Naša obletnica se časovno pokriva s sprejemanjem novega petletnega plana gospodarjenja za obdobje 1981—1985. Zato ne bo odveč, da povemo v nekaj stavkih, kako si zamišljamo naš nadaljnji razvoj v naslednjih petih letih. Moramo pa najprej povedati, da srejšemo ta plan v dokaj nestabilnih gospodarskih razmerah v svetu in da so presenečenja glede konjunkturo in dekonjunkturo zelo mogoča. Taka presenečenja bi lahko vplivala v pozitivnem ali v negativnem smislu tudi na naš razvoj in na realizacijo naših planov. Po osnutku plana bo osnovni proizvodni program v naslednjem petletnem obdobju ostal enak dosedanjemu, to je proizvodnja keramike (dekorativna in gospodinjska), proizvodnja ploščic za notranje oblaganje in proizvodnja grafitnih toplinskih loncev.

Največja rast proizvodnje je predvidena v proizvodnji keramike. Za to proizvodnjo plan predvideva povečanje od 2.624 ton na 4.163 ton v letu 1985. Tako povečan obseg proizvodnje temelji na nepokritih potrebah po gospodinjski in dekorativni keramiki na jugoslovanskem trgu in možnostih plasmana v izvoz.

V obstoječih proizvodnih prostorih tako povečane proizvodnje ni mogoče doseči. Zato je predvideno, da se za to proizvodnjo v Libojah zgradi nov objekt s kapaciteto ca. 1.200 ton vlitih izdelkov.

V prihajajočem srednjeročnem obdobju bo poleg izgradnje novega objekta potrebno zamenjati del obstoječe opreme, izboljšati notranji transport in mehanizirati tista dela in opravila, ki so vezana na težko fizično delo.

Vzporedno z rastjo fizičnega obsega proizvodnje bo rasel tudi dohodek. Po cenah iz leta 1980 se bo ta povečal od ca. 187 milijonov din v letu 1980 na ca. 350 milijonov v letu 1985. Število zaposlenih bo lahko rastle po letni stopnji 3,1% kar pomeni, da bi ob zaključku tega planskega obdobja bilo zaposlenih v TOZD Keramika ca. 450 delavcev.

Ena od pomembnih nalog v naslednjem srednjeročnem obdobju bo izvoz. Ta bo moral rasti najmanj po stopnji 9% letno. Razširitev proizvodnje, obnova zastarele in dotrajane proizvodne opreme ter nujna izgradnja obrata družbene prehrane, bo zahtevala za naše razmere kar velika investicijska vlaganja. Po cenah iz začetka leta 1980 bo za ta vlaganja potrebno kar 160 milijonov din.

V TOZD Ploščice v naslednjem srednjeročnem obdobju ni predvideno večje povečanje kapacitet. Dejavnost te TOZD bo usmerjena le v vzdrževanje in čim racionalnejše izkoriščanje obstoječih kapacitet. Razlog za to je v omejenih prostorskih prilikah in drage opreme za to proizvodnjo. Z racionalnejšim delom, zlasti pa z dekoracijo ploščic bo mogoče tudi v tej TOZD zagotoviti realni dohodek, čisti dohodek in akumulacijo. Zato je realno računati, da bo celotni prihodek v letu

1985 znašal po sedanjih cenah 54.100.000,— din.

V TOZD Grafit bo težišče delovanja v prihajajočem srednjeročnem obdobju povečanje asortimana in razne racionalizacije s ciljem, da se doseže racionalnejša proizvodnja, zlasti pa povečana kakovost izdelkov. S takšnim delovanjem bo mogoče zagotoviti letno 6,8%-no rast količinske proizvodnje. Ob zaključku naslednjega srednjeročnega obdobja bo znašala letna proizvodnja 550 ton, v vrednosti 37.600.000,— din. Tudi v tej TOZD bo dan velik poudarek proizvodnji za izvoz, saj bo po programu potrebno izvoziti skoraj 1/4 proizvodnje.

Delovna skupnost skupnih služb bo delovala v glavnem v sedanjem obsegu. Večjega povečanja zaposlenih v teh službah v naslednjem srednjeročnem obdobju ni predvideno.

Za zaključek tega sestavka povejmo, da je preteklost dokazala, da je z vestnim, vztrajnim in preišljenim delom v složnem kolektivu mogoče doseči dobre rezultate. Prepričani smo, da smo še vedno složni in vestni pri delu, da bomo taki tudi ostali in, da zato lahko z optimizmom gledamo v našo bodočnost.

FRANJO TILINGER

Tovarne delavcem

se je dne 27. julija 1950 glasilo z zakonom sprejeto revolucionarno geslo in ta dan so delovni ljudje izbrali za svoj delovni praznik.

Trideset let je minilo od tega pogumnega dejanja na naši poti graditve socializma. Trideset let stalnega dopolnjevanja ideje, ki je vzknila nekoč davno in postala resničnost.

Mnogo smo storili. Korenito smo spremenili naš odnos do dela in sredstev. Kljub mnogim uspehom pa se danes še pojavljajo pomanjkljivosti, ki smo jih dolžni sproti odstranjevati, saj so marsikje še neskladja med formalno zagotovljenimi pravicami delavcev in njihovim dejanskim družbeno-ekonomskim položajem.

Tudi naša delovna organizacija je bila med prvimi, ki je krenila po poti samoupravljanja.

Sestanek kolektiva na dvorišču.

12. 9. 1950 je bil izvoljen prvi delavski svet in delavci so sprejeli tovarno v upravljanje. Predstavniki glavne direkcije kemične industrije LRS je izročil ključ predstavniku organov samoupravljanja tov. Rihardu Vidmajerju, predsedniku DS in Ivanu Jakopu, predsedniku upravnega odbora.

Od tega leta dalje beležimo strm vzpon na vseh področjih. Pričela se je skrb za povečanje in kvaliteto proizvodnje, predvsem pa skrb za delovnega človeka. Iz leta v leto so se z nabavo novih boljših in sodobnejših strojev, s povečanjem in z novo izgradnjo hal, s prehodom na uporabo plina za kurjenje peči, z ureditvijo transportnih dvigal, vsečnega transporterja in z urejanjem transportnih poti izboljšali delovni pogoji.

Vzporedno s tem pa je rasel tudi družbeni standard delavcev, saj se je poleg urejene družbene prehrane razvijala vseskozi tudi stanovanjska izgradnja, otroško varstvo, dobili smo novo trgovino in ambulanto, vodovod in asfaltno cesto. Še in še bi lahko naštevali. Skratka zunanja in notranja podoba delovne organizacije in kraja, se je popolnoma spremenila.

Vse to smo dosegli s samoupravnimi odločitvami. Bili smo, lahko rečemo dobri gospodarji. Vseskozi smo se zavedali, da ni važno razvijati samoupravne odnose samo znotraj delovne organizacije, ampak da moramo sodelovati tudi s krajevnimi in občinskimi organi samouprave. Le tako smo in bomo tudi v bodoče lahko realizirali zastavljene planske naloge. Skozi vsa ta leta so sledile neštete reorganizacije tudi na področju samoupravljanja od delovnih enot, ekonomskih enot do TOZD.

Največje uspehe pa lahko na tem področju beležimo zadnja leta po izidu zakona o združenem delu.

Z organizacijo treh TOZD-ov in DSSS, se je samoupravljanje še bolj okrepilo. Lahko rečemo, da skoraj ni delavca, ki ne bi bil že več mandatnih dob v tem ali onem organu upravljanja.

Trenutno imamo 346 ali 64,92% delavcev organiziranih v organih upravljanja in njihovih izvršilnih organih ter delegacijah. To prav gotovo ni malo. Za podkrepitev trditvi uspešnega razvoja pa naj navedem samo še en podatek.

V letu 1950 je znašala proizvodnja keramike 1100 ton, letos pa znaša planirana proizvodnja keramike 2624 ton ali indeks 238,54 s tem, da imamo sedaj še proizvodnjo ploščic z 2793 tonami in grafitne izdelke z 396 tonami ali skupno 5813 ton letne proizvodnje. Indeks znaša torej 528,45. Če pa pogledamo kako se je gibala zaposlenost bomo ugotovili, da je bilo leta 1950 zaposlenih 293 delavcev in danes 533 de-

lavcev ali indeks 181,9. Ta slika nam pove, da smo proizvodnjo uspeli povečati predvsem z racionalizacijami in nenehnimi tehnološkimi izboljšavami, le malo pa na račun večjega zaposlovanja.

Tudi danes pred samoupravljalce niso postavljene lahke naloge. Ena najvažnejših je doseči stabilizacijo gospodarstva z uresničitvijo stabilizacijskih načrtov. Prepričani smo, da bomo tudi to nalogo z združenimi močmi uspešno opravili.

GZ

Kaj nam je povedal prvi predsednik upravnega odbora tov. Ivan Jakop

Ob 30. obletnici samoupravljanja smo želeli zvedeti od prve generacije, ki je to pot ubrala, kakšni so bili njihovi občutki v tistih trenutkih. Ker je prvi predsednik DS tov. Rihard Vidmajer že umrl, smo o tem povprašali tov. Ivana Jakopa, prvega predsednika UO.

Takole je odgovoril:

Težko je bilo, ker leta 1950 nismo bili še tako zelo prepričani, da nam bo uspelo uresničiti to, o čemer so naši očetje samo še sanjali. Danes lahko z zagotovostjo trdimo, da je bila ta pot pravilna in da se je naše delo bogato obrestovalo.

Kakšno pa je bilo takrat razpoloženje?

Zelo slavnostno. V baraki pred tovarno, kjer stoji sedaj stanovanjski blok je

bila včasih menza. Tam je bila tudi slavnost predaje tovarne delavcem. Takratni direktor tov. Tone Dvojmoč in predstavnik generalne direkcije sta mi predala ključ tovarne. Tako smo simbolično obeležili ta dogodek. V spomin, na to, smo kasneje dali izdelati posebno spominsko ploščo, ki je vžidana na steni tovarne. Takrat sta se zamenjala tudi direktorja. Delo je prevzel tov. Pfajfer.

Kaj pa vam je takrat povzročalo največje težave?

"Razdelitev pristojnosti", je brez razmišljanja odgovoril. Nismo znali presoditi, do kam gre upravljanje in kje se prične vodenje, vendar smo se kljub temu trudili najti pravo pot.

Ali ni bilo organizirano izobraževanje iz tega področja?

Spominjam se le, da nas je nekdo klical direktor direkcije, v Ljubljano kjer smo imeli enodnevni seminar. Nekaj mesecev kasneje pa je bil organiziran seminar na Teharjih. Tov. Žavcar je takrat toliko govoril, da smo še na hrano pozabili ter šli iz seminarja naravnost na vlak. Danes vam je veliko lažje, imate mnogo literature in tudi usposobljene ljudi na tem področju.

Kako so potekale seje?

Vedno popoldan po končanem delu. Nihče ni bil plačan za to, toliko pa smo le imeli sredstev, da smo takrat dobili kosilo zastoj.

Dejal je še, da se rad spominja časov, ko se je vodila borba za samoupravljanje in boljšo kvaliteto proizvodnje.

GZ

40. let industrijske gasilske čete

Ta obletnica mi je delala ne malo preglavic. Zakaj? boste vprašali. Odgovor je enostaven, zato ker smo iz letnega koledarja gasilske zveze Slovenije izvedeli, da naša industrijska gasilska četa beleži 40. letnico delovanja, mi pa nimamo o tem napisano niti eno samo besedo. Morala sem torej v akcijo, da bi ugotovila kako in kdaj je prišlo do ustanovitve društva. To pa ni bilo lahko. Vedela sem sicer, da bom morala o tem povprašati naše upokojence, toda ali se bodo le-ti spomnili? Ko bi mi bila sreča mila, sem premišljevala, da bi naletela na nekoga, ki je v četi deloval že pred vojno. Najprej me je pot popeljala do tov. Ivana Jakopa v Celje. Povedal mi je, da se spominja požara, ki je bil v strugarni pri okrogli peči št. 1 (sedanja livarna). Delavec je namreč prehitro odprl kupolo okrogle peči, da bi se sušili izdelki in ker je

vroči zrak pihal naravnost v les, se je vžgalo. Požar je opazil neki delavec, ki je stanoval v bližini tovarne in je ponoči slučajno šel ven. Znano mu je tudi, da so prišli gasilci, toda kateri, tega se ne spominja več. Takrat je prišla tudi komisija od zavarovalne družbe in se čudila, ker ni bilo čuvaja. Od takrat dalje je bil zaposlen tudi čuvaj. Žal pa se leta ne spominja. Takrat sta zgoreli tudi dve stružnici — torej dva delovna mesta.

Ker mi več podatkov ni mogel posredovati, je dejal, naj se obrnem na tov. Stanka Pečnika, ravno tako našega upokojenca. Še isti dan sem ga obiskala. Žal pa se je tudi on spomnil le požara. Povedal je tudi, kdo ga je zakrivil in da je požar opazil Franc Dimec, ki je stanoval na skednju, ki je stal na prostoru, kjer je sedaj upravno poslop-

Najstarejša slika gasilske čete, slikana verjetno leta 1949 v prvih delovnih uniformah na gasilskem jubileju v Arji vasi. Od leve proti desni so: Cokan Ivan, Kladnik Ivan, Deršek Stanko, Satler Ivan, Germadnik Vili, Kveder Karel, Janc Alojz, Potočnik Martin, Zupanc Stanko, čepita pa: Lenhard Avgust in Mazzoni Ivan. Razveseljivo je, da sta umrla samo dva in sicer Kladnik Ivan in Lenhart Avgust. Vsi ostali so še zdravi in čili.

je. Povedal je tudi, da so gasilci takrat naredil veliko škodo, saj so bili uničeni modeli-biskvitni izdelki v spodnji etaži, ker so bili stropi leseni in je voda tekla skozi strop. Več pa tudi od njega nisem zvedela. Odšla sem do tov. Martina Potočnika, ki pa takrat ni bil tukaj, nato pa še h Karlu Kvedru. Ker ga ni bilo doma, sem naročila, naj se naslednji dan zgleda pri meni. Res je prišel, žal pa tudi on o gasilcih ni vedel nič. Trdil je celo, da se pred vojno ni nihče ukvarjal z gasilstvom in ko sem dejala, da to ni mogoče je dejal: "Veš Zorka včasih delavci nismo vedeli, kaj se dogaja v tovarni. Brigali smo se lahko samo za svoje delo. V stari Jugoslaviji pač ni bilo tako kot je sedaj, da delavec ve za vsa dogajanja."

Po tej izjavi, me je zaskrbelo, kako naj izpeljemo proslavo, če o tem nič ne vemo in če nismo sigurni ali smo upravičeni proslavljati ta jubilej. Tov. Kveder me je napotil k tov. Jancu, ki je od leta 1940 do upokojitve delal v strojni delavnici.

Slučajno sem ga srečala na cesti in mu razložila ta problem. "O", je dejal: "s temi podatki pa vam rad postrežem, saj sem bil prvi med njimi". Lahko si mislite, da se mi je odvalil kamen od srca in tako sem zvedela resnico.

Tov. Janc je v našo delovno organizacijo prišel leta 1940 in je delal v strojni delavnici. V tej delavnici je takrat bil mojster Ivan Tepeš. Temu je tov. Janc povedal, da je bil pred tem v službi v Preboldu in da je bil tam član gasilske čete. Tepeš se je po njegovem pripovedovanju navdušil za to zadevo

in ga tudi tako vprašal, če želi sodelovati. Seveda je bil za to. Tako je bil tov. Janc pravzaprav pobudnik za ustanovitev naše organizacije. Spominja se, da je to bilo spomladi in da so takrat bili le štirje člani in to: Ivan Tepeš, Herman Zupanc in on, za četrtega pa se ne spomni. Že v začetku leta 1941 je bilo že 10 članov, torej cela četa. Takrat se je gašenje požarov opravljalo na zelo primitiven način. Imeli so le nekaj ročnih črpalk (podobnih kot je kolesarska zgoščivalka), ki so se postavile v vodo in na katerih je bila pritrjena gumijasta cev profila ca. 30 mm in dolžine ca. 2 m. Leta 1943 so dobili tudi črpalko "Rosenbauer" in nove ročne črpalke, ki so jih tudi uporabljali, saj Rosenbauerca ni bila primerna za gašenje požarov v nadstropjih, ker so imeli le 10 m cevi. Tako je bilo nekoč.

Danes imajo gasilci novo motoriko Rosenbauer, nabavljeno leta 1976, svoj gasilski dom, dobili bodo tudi kombi za potrebe DO, možnost gašenja pa je preko hidrantov in z minimaksi. Iz arhiva je razvidno, da so prve delovne obleke dobili gasilci leta 1949. Takrat so tudi dobili 4 paradne uniforme, leta 1965 so bile nabavljene paradne uniforme za vse gasilce in ponovno leta 1977. Mnogo članov in mnogo gasilskih funkcionarjev ter strokovnih delavcev se je med tem izmenjalo. Iz arhiva je razvidno, da so bili predsedniki:

Karel Kveder, Ferdon Foltyn, Hugo Klampfer, Anton Mlinarič.

Tajniki:

Anton Vočko, Vili Germadnik.

Poveljniki:

Ciril Hafner, Ivan Cokan, Stanko Zupanc, Jože Rus, Drago Juričko, Rudi Krk.

Namestnik poveljnika: Anton Vočko.

Strojniki:

Franc Oblak, Alojz Janc, Marjan Haladea, Vinko Vodovnik.

Verjetno jih je bilo še veliko več, a žal ni dokumentacij.

Danes pa so:

Predsednik: Anton Mlinarič; poveljnik Rudi Krk; nam poveljnika: Jože Rus; strojnik: Vinko Vodovnik; gasilci: Ivan Godler, Jože Kolar, Valentin Ašenberger, Anton Rom, Roman Kroflič, Franc Planinšek, Anton Obreza, Alojz Bohte, Adolf Turnšek, Zdenko Lukež.

Naloga današnjega sestava je predvsem poskrbeti, da se sestav pomladi, da bodo vaje resne in pripravljenost maksimalna. Neštetokrat smo v preteklosti že imeli priložnosti ugotoviti, da bi nam tovarna zgorela do tal, če ne bi imeli tako izurjenih in spretnih gasilcev. Vsi člani kolektiva smo jim hvaležni za tako požrtvovalnost. Ob njihovem jubileju pa jim iskreno čestitamo.

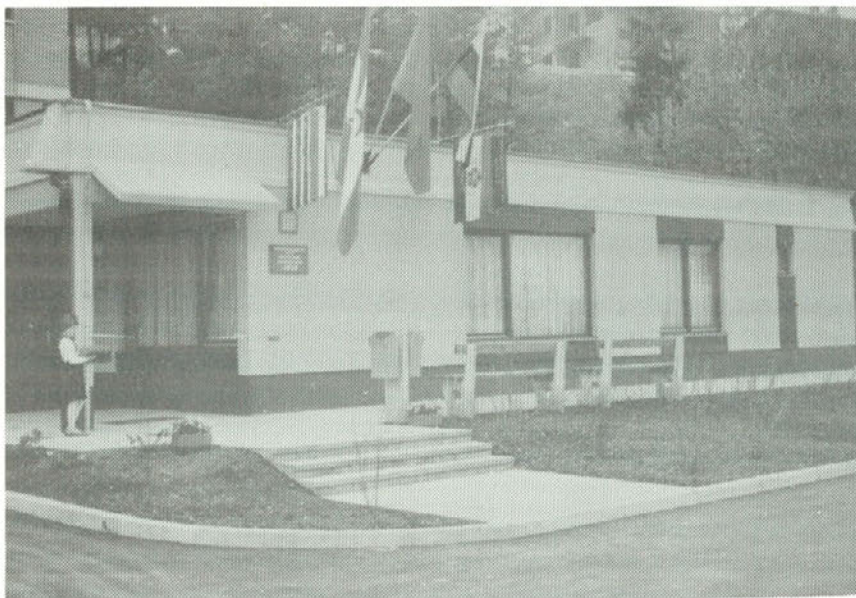
GZ

Kaj smo storili za družbeni standard na področju stanovanjske izgradnje?

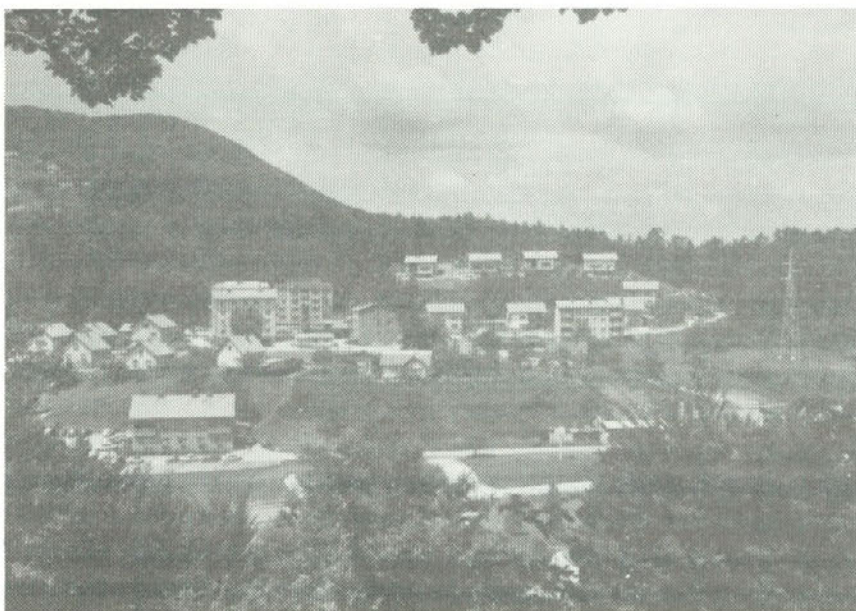
Če pogledamo potrebe bi rekli, da je najvažnejše stanovanjsko področje. Lahko tudi trdimo, da smo tem problemom vse od osvoboditve posvečali posebno pozornost in se vedno držali predpisov. Vsa sredstva smo res porabili v te namene in jih nismo prelivali drugam.

Če upoštevamo, da smo po osvoboditvi imeli le 13 stanovanj in da imamo danes 67 družinskih družbenih ter 17 samskih sob oziroma garsonjer, s tem le podkrepimo gornjo trditev. Poleg tega imamo že zbrana sredstva za odkup dodatnih 6 stanovanj v bloku, ki se bo pričel graditi letos septembra. Po planu bi blok moral biti že vseljen, žal pa zopet ugotavljamo, da se je postopek za pridobitev ustrezne dokumentacije zavlekel zaradi neurejenih stavbnih zemljišč in da nam taki postopki dražijo gradnjo.

Nova ambulanta v naselju Grič — odprta 1980.

Novo naselje "Grič".

Leta 1973 smo podpisali samoupravni sporazum o delitvi sredstev stanovanjskega sklada. En del teh sredstev je bil namenjen tudi solidarnosti. Lahko rečemo, da so se ta sredstva bogato obrestovala. Veliko perečih stanovanjskih problemov smo rešili, saj so delavci naše delovne organizacije dobili solidarnostna stanovanja in sicer:

- 6 garsonjer
- 14 enosobnih stanovanj
- 16 dvosobnih stanovanj
- 5 trosobnih stanovanj

41 skupaj ali 1.919,67 m² in če računamo m² po 8.600,— din (poprečno) znaša to 16.503.400 din. Težko si predstavljamo kako bi sami reševali te pereče stanovanjske probleme, če upoštevamo dejstvo, da so naša sredstva zadostavala komaj za nakup 19 stano-

vanj, če računamo tudi te, ki jih bomo kupili v novem bloku.

Vsa ta leta pa nismo mislili samo na novogradnjo. Predvsem v zadnjem času pospešujemo tudi obnovo starih stanovanjskih hiš. Najprej je bila na vrsti stanovanjska hiša Kasaze 35, v kateri prebiva 8 družin. Hiša je bila popolnoma obnovljena. Zamenjana so bila okna, obnovljena fasada, urejene kopalnice in stranišča. Vrednost adaptacije je znašala 732.638,51 din. Nato smo pristopili k adaptaciji stanovanjske hiše Liboje 6. Tudi ta stanovanjska hiša je bila popolnoma obnovljena, okna vrata, tla, dozidana stranišča in kopalnice, obnovljena električna napeljava, pozidan balkon v celi dolžini hiše, prekrita streha itd. Vrednost adaptacije znaša 1.3007.325,66 din.

Tako so 4 družine dobile res lepa stanovanja.

Poleg tega pa je bilo iz stanovanjskega sklada za družbeno stanovanjsko izgradnjo na podlagi sklepov organov upravljanja oddvojenih 320.000,— din, za prekritje strehe na provizoriju. Nadaljnja adaptacija teh treh stanovanjskih hiš pa se bo izvršila do konca leta 1980 in manjša popravila tudi v Dobriši vasi.

Tudi za adaptacijo stanovanjskih hiš bo potrebno izdelati srednjeročni plan. Res pa je, da bomo najhujše probleme uredili že v tem petletnem obdobju in da bodo za kasnejše obdobje ostale le manjše adaptacije.

GZ

Proizvodnja keramičnih ploščic v KIL

Proizvodnja ploščic v KIL se je začela razvijati po II. svetovni vojni. To so bile v začetku ploščice različnih tipov biskvita in proizvedene na strojih, ki so jih naši delavci sami priredili za ročno proizvodnjo omenjenih ploščic. Z novo proizvodnjo pa se je začelo v letu 1969. Proizvodnja in investicija takrat ni bila najbolje izpeljana, kajti kapaciteta dveh Siti peči je bila vezana na eno samo stiskalnico tip Sacmi 220. Zaradi zastojev stiskalnice, je bila popolnoma onemogočena kontinuirana proizvodnja ploščic. Pomanjkanje sredstev pri investiciji in njena nedovršenost, se je pokazalo pri izredno slabih rezultatih v proizvodnji, kakor tudi v prodaji. Leta 1972 se je proizvodnja ploščic celo ustavila za obdobje 1 leta. Zaradi možnosti uvoza biskvitnih ploščic iz Italije, pa so se začele uvažati biskvitne ploščice 1974. V začetku so bile to ploščice dimenzije 10x20 cm, pozneje pa ploščice dimenzije 20x20 cm relief. S prodajo omenjenih ploščic, ki so bile tu glazirane in odžgane v letih 74 do 77 ni bilo težav. Zaradi izgradnje velikih tovarn podnih in zidnih ploščic z najmodernejšimi postrojenji za različno dekoracijo ploščic (nalivanje glazure, kapličasti nanosi, senčenje, sitotiks) pa so se razmere na tržišču izredno spremenile. Popolnoma enostavne glazirane ploščice so se slabo prodajale, dosežene so bile tudi nizke cene po m² in v TOZD Ploščice so začele naraščati zaloge glaziranih ploščic. Poizkušali smo se preorientirati na ploščice nepravilnih oblik, ki jih na našem tržišču ni bilo, vendar smo zaradi višje cene omenjenega biskvita in zaradi zmanjšanja kapacitete pri žganju v proizvodnji zašli v letu 1979 v hude težave. Rezultati v polletju 1979 so bili izredno slabi,

saj smo imeli 200 milijonov starih din izgube. Po temeljitem poudarku, izračunih in sanacijskem programu, ki smo ga pripravili, smo ponovno prešli na ploščice pravokotnih oblik in naročili nov ognjestalen material, to so kasete ITI model 104. Z dobrim delom, enotnostjo zaposlenih v TOZD-u in z določenimi novitetami v sami proizvodnji, smo nastalo izgubo do konca leta 1979 sanirali.

Plan proizvodnje za letošnje leto smo dobro pripravili, upoštevali vsa eventualna povišanja in prešli z nabavo novih kaset do povečanja kapacitete obstoječih peči, obenem pa zmanjšali porabo plina po m². Z uvedbo ročnega dekorja, ki smo ga začeli uvajati v februarju, pa smo dosegli lepe proizvodne in prodajne rezultate.

Veliko dela smo imeli tudi pri zamenjavi italijanskega biskvita z domačim, da bi tako tudi mi prispevali k zmanjšanju uvoza. Prvi rezultati sodelovanja s keramiko Velenje so vidni že v mesecu juniju, saj smo že odžgali prve m² gorenjskih ploščic. Res je, da nam je zaradi omejene dolžine glazirane linije, otežkočeno sortiranje ploščic, toda z dobrim delom in delno posodobitvijo traku, računamo na še boljše rezultate. S polletnimi rezultati v TOZD-u smo lahko zadovoljni, toda trudili se bomo še za boljše proizvodnjo in za dekorje, ki bodo resnično zanimivi in blizu potrošnikovemu okusu.

Forto Turk

Izvoz italijanskih keramičnih ploščic v letu 1979

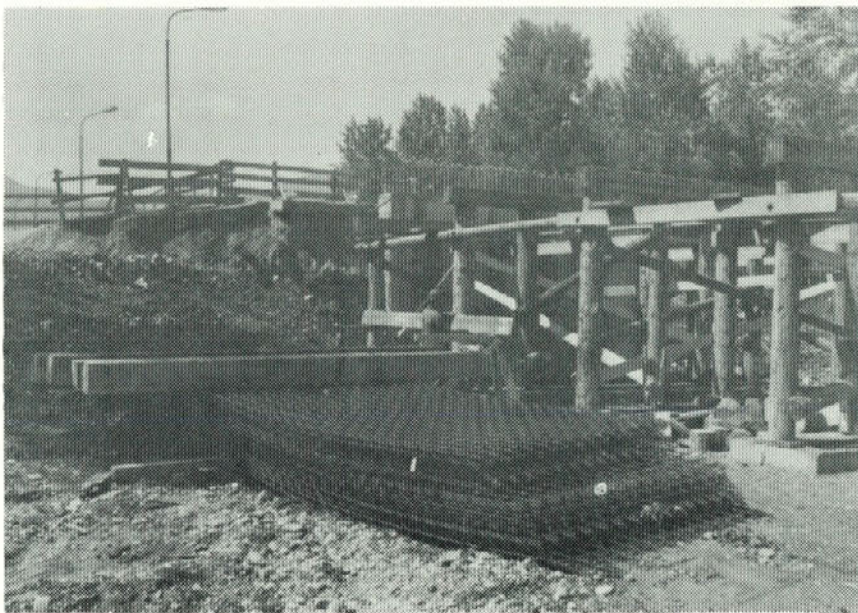
Italijanski izdelovalci keramičnih talnih in stenskih ploščic so povečali lani proizvodnjo za 16%, to je 310 milijonov m². Ta količina odgovarja 60% evropski in 40% svetovni proizvodnji. Izvozna količina je porasla napram lanskemu letu za 17%, to je na 157 milijonov m². Izvozna vrednost je dosegla 900 milrd. lir, kar je polovica celotnega prometa panoge. Največji odjemalec italijanske industrije ploščic je z 39 milij. m² ZRN pred Francijo s 30 milij. m². Zaskrbljuje 100%-ni porast energetskih in 25%-no rast personalnih stroškov. S tem se konkurenčna sposobnost proizvodnje drugih držav na svetovnem trgu vse bolj krepi. Nazadnje pa obstaja tudi bojazen, da se bo razširil vpliv recejskih znakov na gradbenem trgu v nekaterih državah — izvoznicah. (TŠ)

Vir: Handelsblatt 107, 6/7. 6. 1980

Gradnja ceste in mostu

Gradnja nove ceste v Libojah.

Graditev mostu čez Lavo

Namesto v jeseni 1979. leta so se dela na sanaciji in širitvi ceste Kasaze-Libojje le pričela v mesecu aprilu letos.

Predvideno je bilo, da se v tem letu opravi obnova ceste od domačije Šon v Kasazah do kamnoloma. Glede na stanje ceste je bila ta odločitev pravilna. Boljše bi seveda bilo, če bi to bilo do Petrovč. Delo na cesti izvaja Cestno podjetje Celje, promet po cesti pa mora vključno z obvoz. Obnovljena cesta bo široka 7 metrov in to 6 metrov z asfaltno oblogo ter po 50 cm bankine ob straneh. Ker cesta poteka večji del po hribovitem terenu ali tik ob potoku Bistrica delo silno počasi napreduje. Delo zadržuje tudi letošnje slabo vre-

me, zaradi obilne moče se na več mestih pojavlja talna voda. Na več mestih so morali delavci komunalnega podjetja iz Žalca prestaviti glavni vodovod in zamenjati salonitne cevi z jeklenimi.

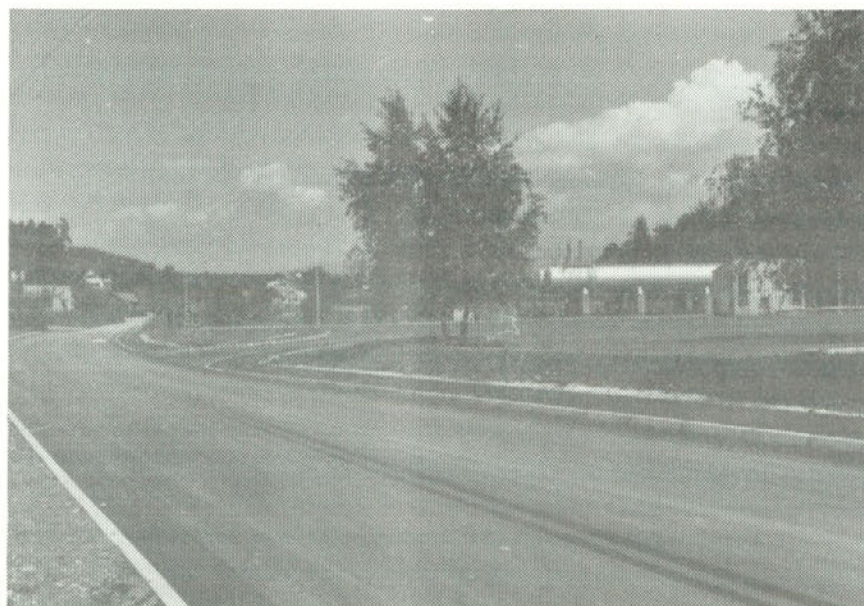
Marsikdo od krajanov kritizira, ker delo ne poteka hitreje, vem pa da bi tudi delavci cestnega podjetja delo opravili hitreje, če bi bili boljši pogoji za izvedbo del.

Rešili smo se pa tudi tistega nezaželjenega lesenega mostu čez Lavo v Petrovčah, ki je bil vzrok prometnih nesreč, posebno v zimskem času. Ravno ob pisanju tega članka je bil most dan v promet.

Gradnja podpornega zidu pri dvorani "Svobode".

Del gotove ceste pred keramično tovarno

Mislím, da podjetje Nivo Celje, ki je ta dela še pred določenimi rokom izvedlo, zasluži priznanje in pohvalo, ker je

tudi njihove delavce motilo slabo vreme.

ŠA

Šport in rekreacija v našem kolektivu

Kakor vsi vemo je šport potreben tako zaradi fizične kakor tudi psihične stabilnosti delovnih ljudi. Vsi delavci KIL aktivno sodelujemo pri rekreativno športnih dejavnostih. Največ priprav so zahtevale in najpopularnejše so bile vedno igre keramikov Jugoslavije. Udeležili smo se vseh dosedanjih 11. iger, letošnjih 12. iger keramikov, ki bi se morale odvijati v Sanjskem Mostu pa so zaradi stabilizacijskih ukrepov preložene. Komite športnih iger je v sodelovanju z republiškim sindikatom

Bosne in Hercegovine sklenil da igre letos odpadejo in da se za naslednje obdobje pripravijo igre na proizvodno-delovnem principu keramične proizvodnje in kulturno-zabavno tekmovanja. Vsi člani komiteja so se s tem predlogom strinjali, kajti tudi na tak način lahko prispevajo k stabilizaciji našega gospodarstva.

Sedaj pa še malo o športnih tekmovanjih v okviru občinskih sindikalnih iger. Po lanskoletni slabi udeležbi in

uvrstitvah na sindikalnih športnih igrah smo sklenili, da se bomo v letošnjem letu bolj množično udeležili tekmovanj. Začelo se je dobro. Prijav za smučanje je bilo dovolj in tudi uvrstitve niso bile slabe, čeprav smo prejšnja leta pokazali več znanja na belih strminah. Tudi v drugih disciplinah, to je v odbojki, smo se udeležili tekmovanj v smislu olimpijskega načela "Važno je sodelovati". V skupini s tekmovalnimi ekipami iz tekstilne tovarne Polzela, Juteksom, Ingradom in Ferallitom smo zasedli zadnje mesto. Dosti bolje smo se uvrstili v šahu, kjer smo zasedli 4. mesto.

Začetna tekmovanja so pokazala, da je zanimanje za rekreativno tekmovanje narastlo in da se bomo vseh tekmovanj polnoštevilno udeležili, toda zataknilo se je že pri strelcih. Člani naše delovne organizacije, ki so v strelski družini Liboje se niso hoteli udeležiti tekmovanja. Imeli smo samo 2 predstavnika, kar pa ni bilo dovolj za uvrstitev ekipe. Naša delovna organizacija podpira strelsko družino, ko pa bi se ti odlični strelci morali oddolžiti delovni organizaciji, se rajši umaknejo. Čeprav sta oba strelca, ki sta sodelovala na tekmovanju dobro streljala, si zaradi nepopolne ekipe nismo pridobili niti ene točke. Upajmo, da se bo stanje v jesenskem času popravilo in da ne bo več odstopov posameznih športnikov.

Izredno aktivni pa so člani našega kolektiva kot planinci in ribiči. Več naših planincev se redno udeležuje izletov v okviru PD Zabukovica ali pa si tudi sami izberejo lepe planinske izlete na bližnje okoliške hribe (Gozdnik, Brnica, Šmohor, Mrzlica). Letos bo naš planinski odsek pripravil tudi samostojni izlet na Raduho, katerega se bo udeležilo veliko članov planinske sekcije.

Sedaj pa še malo o naših ribičih, saj je ta vrsta rekreacije izredno razširjena v delovni organizaciji. Poleg tega, da je član našega kolektiva predsednik ribiške družine Šempeter, imamo v svojih vrstah tudi zmagovalce različnih ribiških tekmovanj in tudi letošnjega najboljšega ribiča, ki je ujel ribo težko skoraj 14 kg. Tako kot lansko leto, bo tudi letos naša sindikalna organizacija priredila interno ribiško tekmovanje s piknikom ob Preserskem jezeru in tudi tam bomo z različnimi družabnimi igrami in tekmovanji dokazali, da smo resnični ljubitelji športa. Vse, ki aktivno še sodelujejo pri različnih vrstah športa in rekreacije pa pozivamo, da se nam pridružijo, tako se bomo skupno veselili športnih dosežkov in krepili telo ter s tem izboljšali svoje fizične in psihične sposobnosti.

Turk, Virant

Delo v KS Liboje - Kasaze

Uspešno nadaljnjo delovanje krajevne skupnosti se bo krepilo v razvoju samoupravljanja, kulture in družbeno-ekonomskega sistema, na podlagi zavesti in dolžnosti krajanov-delavcev, ki tu živijo. Cilj in smoter posameznika pa ne sme biti samo osebna korist, ampak skupno delo za razvoj okolja, vasi. V tem pa je obstoj in napredek krajevne skupnosti.

Za plodnejše delovanje med KS in skupščino občine Žalec je bila pred dvema leti in pol izvoljena delegacija zbora KS ter združene delegacije samoupravnih interesnih skupnosti. Skoraj istočasno pa so se volile tudi delegacije v podjetju. Delegati bi se morali zavedati svojega delovanja, saj jim je bila dana zaupnica krajanov odtosotovarištva. Stremeti bi morali za čim hitrejšo in smoternejšo realizacijo sklepov, ki so sprejeti na sejah sveta in skupščine KS in na sejah družbenopolitičnih organizacij ali v podjetju in pomenijo napredek v KS. Žal pa je v praksi drugače. Večina delegatov se ne zaveda svoje funkcije delovanja, ne zavedajo se, da zastopajo ljudi, ki jih je volila in ki v nje veruje. Prekratek pa je tudi most, ki bi naj povezoval delo dela delegacij KS in keramične. Posamezne delegacije seznanite se! Obnavajte skupno sklepe, ki se nanašajo na razvoj in delo v KS ali v podjetju!

Popolnoma drugače pa lahko govorimo o skupnem in plodnem delu med vodstvom keramične in funkcionarju krajevne samouprave. Več ali manj so vsem poznane težave in problemi, s katerimi se vbada KS in mnogokrat jih sami verjetno ne bi rešili. Zadnji objekt skupnega dela in trdne volje je na novo zgrajena ambulanta, za katero je bilo potrebno mnogo poti in ostrih besed. Nasproti osnovne šole je lepo urejeno strelišče in pred tremi leti asfaltirano igrišče, ki je skupno delo kamnoloma, KS in največjega sovlagatelja keramične. Lansko leto je bila na novo asfaltirana cesta proti Mirošanu, kar je skupno delo drevesnice Mirošan in KS. Ne smemo prezreti finačne pomoči, ko jo daje keramična vsako leto DPD Svobodi in nešteto krat je pokrovitelj raznih prireditelj. Zato pa lahko računamo za vsakršno pomoč društva ob lastnih prireditvah.

Mnogokrat vidimo direktorja Franja Tilingerja ali Zorko Godler ter vrsto drugih predstavnikov KIL na sejah krajevne samouprave in društva Svobode.

Odras skupnega, mnogokrat trdega in nesebičnega dela pa so plodovi, ki jih lahko uživa sleherni krajan.

Povedati moram, da je v znak zahvale za neumorno in plodno delo razvoj našega kraja prejel tov. Franjo Tilingerja krajevno priznanje OF in bronasto značko, ki mu jo je podelila KK SZDL. Ta pa je za svoje prizadevno delo dobila občinsko priznanje in srebrno značko.

Nešteto krat se otepamo s problemi in težavami za razvoj in lepšo ureditev kraja za dobrobit krajanov. Vse to pa mnogokrat ne bi zmogli, če bi ne bilo razumevanja in pomoči od strani vodstva keramične.

Po tej poti se v imenu vseh družbenopolitičnih organizacij v krajevni samoupravi zahvalim vsem vodilnim v podjetju za pomoč pri razvoju kraja z željo, da njihov elan in podpora v finančnih sredstvih ali po strokovni plati, nikdar ne zamre.

KJ

Obisk naših upokojencev v Ptujju

Že od lani nas čaka obveza, da obiščemo naše upokojence, ki se zaradi bolezni niso mogli udeležiti srečanja. Zaradi vseh mogočih nalog smo s tem odlašali, dokler nismo le določili dan; najprej smo obiskali najbolj prizadete upokojence in sicer tov. Marijo Jazbec, ki živi v Hajdini pri Ptujju in Franca Stiploška, ki živi s svojo ženo v garsonjeri v upokojenskem domu v Ptujju.

Tov. Marija Jazbec je bila zaposlena pri nas v slikarni in je odšla v pokoj leta 1964. Stara je 71 let. Imenovana je kmalu po odhodu v pokoj težko zbolela. Zaradi poapnenja žil je najprej izgubila eno nogo, nato pa še drugo. Poleg tega pa jo pesti še sladkorna bolezen. Zelo se ji je tudi poslabšal vid, sedaj ji vidljivost niha. Je zelo slaba, ker je veliko trpela.

Našega obiska se je neizmerno razveselila. V spomin smo ji dali garnituro skodelic za črno kavo "Peking" in skoraj ni verjela, da tako lepe izdelke delamo v naši tovarni. Božala je izdelke tako rahlo, kot bi se bala, da jih bo že s samim dotikom poškodovala. Dejala je, da je bila prepričana, da nikoli več ne bo videla nikogar iz tovarne. Članom kolektiva želi predvsem zdravje, saj se zaveda, koliko je to vredno ter pozdravlja vse prav prisrčno, posebno pa stare znance.

Tov. Franca Stiploška pa smo malo težje našli, ker nam Ptuj ni tako poznan. Vendar se je tudi to uredilo. Ko smo na upravi povprašali, če smo prišli prav, nas je prijazna delavka popeljala v drugo nadstropje ter nas najavila.

Upokojenec Stiplošek Franc

Tov. Stiplošek je delal pri nas v zidar-ski skupini. Star je 73 let in je odšel v pokoj leta 1958. Tudi on je zaradi poapnenja žil izgubil obe nogi nad kolonom. Drugače se počuti kar dobro in tudi dobro izgleda, predvsem pa pravi, da se ima verjetno zahvaliti svojemu poklicu, da ima tako moč v rokah. Ima dva vozička in sicer enega za v sobi enega za sprehode. Tako spreten je, da ne rabi še nobene pomoči. Celo nabavo vrši sam. Njegova žena se slabše počuti. Ima aparat, ki pomaga srcu pri delu in se je komaj pred tednom dni vrnila iz bolnice. V domu se zelo dobro počuti. Tudi oskrbo sta pohvalila, a kljub temu ostane večno domotožje. Imela sta namreč čedno hišico, ki sta jo morala prodati in se preseliti v dom upokojencev. Pokazala sta nam slike, na katere sta oba otožno strmela. Vendar moram reči, da se jima na obrazu lahko bere, kako trdno voljo do življenja imata.

Ob prihodu smo mu komaj dopovedali, da smo res iz keramične. Po daljšem razgovoru sem bila že prepričana, da me je prepoznal, vendar sem kmalu videla, da temu ni tako. Vprašal me je namreč, če je neka suha in dolga ženska z bolj podolgovatim obrazom, h kateri smo morali nositi dokumente, še v službi pri nas, nato pa je hitro pristavil in vprašal: "Pa ja menda niste vi tista?" Ko sem pritrdila, se ni mogel načuditi moji "obilnosti".

No, da sem res "taprava" se je kmalu prepričal, ker me je Jerica poklicala po imenu in je tako slišal moje ime.

Dejal je, da bi prej pričakoval, da se bo odprl svet, kot pa da se bodo delavce keramične spomnili tudi njega. Žena je dejala, da se ni mogla načuditi, ko je sestra najavila obisk, ko pa smo stopali v sobo, pa nikogar ni spoznala. Sledila je kar cela ploha vpra-

šanj, če generator še stoji, če se v upravi dobro počutimo, kaj delamo, koliko ljudi imamo v zidarski skupini? itd. Ko smo mu povedali, da namesto generatorja stoji lepo urejena kotlarna in da zidarske skupine nimamo več, se je začudil. Povabili smo ga v tovarno, pa je dejal, da bi rad prišel, pa se boji, da nam bo v nadlego. Dejali smo, da naj bo brez skrbi in da bomo radi njegovi vodniki in da glede ogledov ne bo težav. Obljubil je, da se v prihodnjem letu, če bo še tako zdrav sigurno udeleži srečanja z upokojenci.

Pospremil nas je do avtomobila ter naročil zahvalo in pozdrave za vse člane kolektiva in naše upokojence, še posebej pa za tov. Tilingerja, Martina Potočnika in Ivana Satlerja.

Da se ga boste vsi laže spomnili sem ga poprosila za sliko, ki mi jo je rad odstopil. "Ali ni še fejest fant?"

Zorka G.

II. revija tamburaških zborov v Libojah

Letošnje leto je zabukovška godba na pihala praznovala 100-letnico obstoja in aktivnega igranja, zato je ZKO Žalec sklenil, da bo II. revija tamburaških zborov v Grižah in sicer v začetku meseca aprila, po drugem predlogu pa 27. aprila na dan OF, kot je bilo objavljeno v Savinjskem občanu. V začetku maja pa smo dobili dopis, da naj bi organizacijo izvedbe revije prevzelo naše društvo. Bila je potrebna ažurnost, saj je revija bila predvidena za soboto dne 24. maja, na predvečer Dneva mladosti.

Po večkratnih telefonskih in medsebojnih osebnih dogovorih so bili odposlani dopisi s prijavniciami. Priprave in sama revija pa je potekala v okviru finančnih možnosti ZKO Žalec, ki pa so za to zvrst glasbe zelo okrnjena.

Na revijo so se prijaviли poleg domačega tamburaškega zbora še tamburaši osnovne šole Nade Cilenšek iz Griž, tamburaški zbor Železničarsko prosvetnega društva France Prešeren iz Celja, od katerega je večina članov doma iz pobratene KS Podgrad in tamburaški zbor DPD Svobode Cirkovci.

Veselo in prijetno je bilo razpoloženje mladih ob prvem srečanju na pripravah na revijo v lepem sončnem popoldnevu. Dogovorjeno je bilo, da vsak zbor odigra šest skladb. Med izvajanjem programa posameznih zborov je organizacija ZSMS iz Liboj pripravila štiri recitale: "Titovo ime", "Mostovi", "tov. Tito" in "Temni bori". Sodelovale so: Jolanda Brecl,

Tamburaški zbor iz Cirkovcev pri Ptuj.

Hvaležna publika posluša koncert tamburašev.

Jasmina Novak, Leonida Vodovnik in Darja Oblak, vezano besedo pa je imela Darja Ošlak.

Za otvoritev je zaigral naš zbor skladbo s petjem: "Pozdravljamo vas iz srca, vsem vam ta glasba naj velja..."

Otvoritveni govor je imel tov. Jernej Koštomaj, predsednik tamburaškega zbora. Pozdravil je goste in obiskovalce v dvorani ter sodelujoče na reviji. Poudaril je, da naj bi ta zvrst glasbe ne zamrla in da bi tamburaške revije postale v Libojah tradicionalne in to vedno v počastitev praznovanja Dneva mladosti. To je dan vseh mladih po letih in v srcih, dan ko je bil rojen velikan, politik, največji državnik našega časa, neumorni borec napredka, socializma in miru v svetu. Toda kruta smrt mu je pretrgala nit življenja v mesecu cvetja, v mesecu radosti mla-

dih, v mesecu praznika vseh delovnih ljudi, našemu še vedno v vseh srcih živečemu in spoštovanemu tov. TITU.

25. maj njegov rojstni dan oziroma Dan mladosti, kot ga je sam imenoval, bo vedno posvečen našemu veselemu, zdravemu in srečnemu mlademu rodu, stebri naše socialistične domovine.

Po dogovoru, ki ga je imel sekretar ZKO Žalec tov. Ivan Centrih je revijo pričel tamburaški zbor osnovne šole "Nade Cilenšek" iz Griž pod vodstvom dirigenta tov. Florjana Lesjaka iz Žalca. Njihov zbor je zelo okrnjen, saj šteje komaj 9 članov, vendar pa po besedah predsednice zbora tov. Ježovnik Marte lahko sklepamo, da bo njihov zbor čez leto dni zaživel v polnem zamahu, saj sedaj vadi 20 mladih tamburašev.

Naslednji se je predstavil naši publiko nepoznan in zelo mlad tamburaški zbor iz Cirkovcev, pod vodstvom mladega dirigenta, polnega elana in veselja za tozvrst glasbe tov. Draga Klein iz Ptujja. Predsednica njihovega zbora nam je povedala, da igrajo v sedanjem sestavu šele tri leta, vendar imajo za sabo že precej samostojnih nastopov in koncertov po Sloveniji, Hrvaški, na radiu in TV. Prijetni so bili v svojih narodnih nošah, še bolj pa je vžgalo njihovo prijetno igranje.

Naslednji se je predstavil domači tamburaški zbor pod vodstvom dirigenta tov. Antona Vočka.

Revijo je zaključil tamburaški zbor "France Prešeren" iz Celja, pod vodstvom dirigenta tov. Srečka Cizelja iz Celja. Kljub okrnjenemu sestavu, saj je 5 njihovih članov bilo v Beogradu, ker so sodelovali v skupnem programu ob Dnevu mladosti, so njihove pesmi zvene lepo in prijetno.

Po vsakem nastopu posameznega zbora je dirigent dobil dehteč šopek cvetja, zbor pa priznanje ZKO Žalec za sodelovanje na II. reviji, priznanje je podelil sekretar ZKO tov. Ivan Centrih.

Društvo Svoboda pa je nastopajočim podelil bronaste značke in vrček z emblemom društva Svobode. Vsem je sijalo zadovoljstvo iz obrazov, tako poslušalcem v dvorani, ki so slišali prijetne zvoke, kot izvajalcem, ki so izrazili željo, da se drugo leto ponovno srečamo še v večjem številu na III. reviji tamburaških zborov v Libojah.

Vsem nastopajočim se zahvaljujem za strokovno in tehnično doseženo igranje, posebno še zboru iz Celja in Cirkovcev.

Zahvaljujem se tudi ZKO Žalec in matičnemu društvu Svoboda Liboje za finančno pomoč, organizacijo in samo izvedbo revije.

J. Koštomaj

Prvi vtisi iz Poveljane

Že v prejšnji številki Keramika smo se seznanili z našim počitniškim domom v Poveljani na otoku Pagu. Danes pa bi vam radi posredovali prve vtise naših delavcev, čeprav je pri kraju šele pol sezone, ki so preživeli dopust v tem lepem kraju in si nabrali novih moči za boljše ustvarjanje našega jutrišnjega dne.

Razgovor z dopustniki se je odvijal po naslednjih vprašanjih:

— kako ste potovali in kakšna je bila vožnja (z osebnim avtomobilom ali z javnimi prevoznimi sredstvi)?

— kakšni so bili vtisi ob prehodu čez most na Pag?

— na kakšen sprejem ste naleteli pri našem osebju?

— ali ste zadovoljni z izbiro samega kraja, kakšna se vam zdi okolica?

— kako ste bili zadovoljni s hrano in postrežbo?

— ali ste mogoče navezali stike z domačini?

Naši skrbniki v času dopusta.

Intervju je potekal s tov. Alojzijo Centrih iz oddelka strugarna, tov. Jožetom Rusom iz RIC-a in tov. Zorko Godler.

Tov. Centrihova takole pripoveduje:

V Poveljano smo se odpravili s svojim prevoznim sredstvom. Ker z možem oba voziva, sem lahko pol poti počivala, drugo polovico pa sem vozila. Čeprav je do Poveljane ca. 420 kilometrov, se mi potovanje ni zdelo predolgo, to pa zaradi že enkrat prevožene relacije, ki jo z vseh strani obdajajo lepi travniki, polja in hribovje.

Ob prehodu čez most, ki povezuje kopno z otokom, mi je srce malo zastalo, ko pa sem ga prevozila, smo se ustavili in občudovali izgradnjo mostu in globino morja. Strah je minil.

Ob prihodu pred naš počitniški dom, so nas vsi trije naši delavci, ki so zadovoljeni, da je naš dopust prijetnejši, pričakali ter nam zaželeli dobrodoščilo. Tov. Drago nas je seznanil s časom dnevnih obrokov in z okolico kraja.

Sam kraj mi je všeč, ni namreč nobene gužve, moti me le okolica našega počitniškega doma, ker ni drevja, ampak samo kamenje in trava, po kateri se pasejo ovce in osli. Če pa se odpraviš na malo daljši sprehod, pa pokrajina spremeni svojo pusto podobo in preide v velike nasade vinske trte in v polja z zelenjavo.

Obala je sicer kamnita, vendar čista, tako da je bilo kopanje zelo prijetno.

Hrana je bila zelo okusno pripravljena, lepo servirana, tudi dovolj jo je bilo za kakšen odvečen kilogram.

Stikov z domačini nisem navezala, ker sem morala precej časa posvetiti svojim še ne šoloobveznim otrokom.

Tov. Jože Rus je o svojih vtisih nekako takole dejal:

Verjetno je želja vsakega našega delavca, da preživi svoj letni oddih ob morju ali kje v gorah, da se odpočije in istočasno nabere novih moči. Iz tega razloga sem se tudi jaz odločil, da letošnji dopust preživim v našem počitniškem domu v Poveljani.

Vožnja do Poveljane je v lepem vremenu pravi užitek, seveda je drugače, če te pere dež prav do Velebita, nato pa se ti nenadoma odpre pravo nasprotje, nebo se razgrne, vreme postane lepo — sonce — morje — mir. Kraji, skozi katere sem se peljal so čudoviti.

Prijazni personal v našem počitniškem domu nam je zaželel dobrodoščilo in nas razporedil po sobah in že smo poskakali v morje, da se po naporni vožnji osvežimo.

Obala in morje sta tukaj zelo čista in mirni kraj ti daje dovolj počitka, da s svojo družino preživiš teh par dni v prijetnem vzdušju. Če pa je še družba taka, kot je bila naša, so dnevi seveda še krajši in prehitro minejo.

Hrana je odlična, kot tudi postrežba. Takšen dopust si želim še v bodoče.

Ker so ljudje v tem kraju zelo prijazni in gostoljubni, smo se kmalu spoprijateljili in upam, da bo to poznanstvo trajalo dlje.

Na kraju pa je tov. Rus dejal: "Vso priznanje in zahvala sindikatu, prav tako vsem tistim, ki so nam omogočili prijetno bivanje na morju. Prav bi bilo, da bi počitniški dom postal naša trajna last, s tem bi omogočili vsem članom kolektiva, da prijetno preživijo svoj dopust."

Tov. Zorka pravi:

Odpeljala sem se z lastnim prevoznim sredstvom. S sabo v avto, da je bil poln, pa sem vzela tudi Berto z možem, tako da je bil prevoz cenejši, potovanje pa prijetnejše. Pot je bila čudovita, prvič se mi je nudila prilika voziti se po liški ravnini. Vendar je treba paziti in biti previden med vožnjo, kajti krave, ovčke in oslički, ne poznajo prometnih predpisov. Sem ljubiteljica planin, zato se mi je pot čez Velebit zdela enkratno doživetje, ki je kaj hitro zasenčilo Liško planoto. Žal pa mi je bilo, ker sem bila za to lepoto prikrajšana, kot šofer sem morala gledati na cesto, parkirnega prostora ali postajališča ob cesti pa ni bilo, da bi se moje oči,

željne lepote, lahko napasle. Čudovit je tudi občutek, ko se pelješ čez most, ki veže otok s kopnim.

Ko ob prihodu v Poveljano vidiš le golo kamenje, se ti poraja misel, od česa pa ti ljudje tukaj sploh živijo, ali mogoče samo od turizma? Toda ne, zemlja tudi tukaj da svoje, je rodovitna, razprostirajo se čudoviti nasadi zelja, solate, paradižnika, paprike in druge zelenjave, predvsem pa prednačijo ogromne površine vinske trte. Vse to pa je neverjetno skrbno obdelano.

Sprejem je bil izredno pristrčen, čutili ni bilo nobenih razlik, čeprav smo bili pisana družba.

Na sam kraj, kjer se počitniški dom nahaja, bodo pogledi verjetno zelo različni. Za ljubitelje miru, ki si ga mi starejši verjetno najbolj želimo, je ta kraj čudovit. Pa tudi mladina ima lahko dovolj zabave, saj je vsak večer ples. Primanjkuje pa seveda trgovin in večjih objektov ter znamenitosti, ki bi si jih željni sprehajalci ob večerih kaj radi ogledali in morda tudi "zapravili kakšen odvečen dinar", vendar pa jaz tega nisem pogrešala.

Na plaži

Obala je čudovita, prav tako plaža, vse to pa še krasi čista voda. No, ne rečem, da nam včasih niso malo ponagajali ježki, vendar so nam takoj otroci priskočili na pomoč, jih odstranili z lopaticami in nam tako naredili prosto in brezskrbno pot v morje.

Čistoča je bila na visoki ravni, kar kaže na izredno prizadevnost osebja. Hrane je bilo dovolj, bila je zelo okusna, skratka enkratna. Pomanjkanje nismo čutili, vendar pa so mi bile znane težave, s katerimi se je upravnik doma ubadal, tako da se lahko le njegovi

iznajdljivosti in iznajdljivosti kuharice zahvalimo, da je bilo res vse v redu. Preskrba v Poveljani je namreč šele v razvoju, kaže pa da je trgovinske organizacije prehitel nagel razvoj turizma in bo moral v bodoče ta kraj več pozornosti posvetiti tem pomanjkljivostim.

Izredna pa je gostoljubnost domačinov. Navezala sem stike z več družinami. Njihovo veselje, da sem jih sploh obiskala, se je izražalo na obrazih. Izredno gostoljubnost so pokazali s postrežbo. Tako se mi je ponudila tudi prilika, da sem preizkusila okus daleč naokoli znanega Paškega sira, travarice, po obilnih obrokih pa se nisem odrekla kozaršku vinčka.

Kar kmalu je napočil čas odhoda. Poslovlili smo se tudi od domačinov, ki so nas obdarili s šopkom obmorskega cvetja.

Samo na čas je tov. Zorka imela pripombe, pravi: "Prehitro je minilo, verjetno bi bilo potrebno bivanje podaljšati od devet vsaj na dvanajst dnm ker se precej časa porabi za vožnjo".

Mirno lahko rečemo, da imamo v Poveljani skrbnega gospodarja, odlično kuharico in pridno pomočnico. Zato "hvala vam".

Lepo je letovati v kraju, kjer se počutiš, kot da si doma.

Majda Kotnik

Prireditve v počastitev naših jubilejev

- 6. 9. 1980 ob 15. zračni napad na tovarno in nastop vseh enot civilne zaščite ter naše industrijske gasilske čete in gasilskih čet iz bližnje okolice v počastitev 40. obletnice industrijske gasilske čete KIL
  - ob 17. parada do doma Svobode ter nato proslava
- 12. 9. 1980 ob 16. občinska proslava v počastitev 30-letnice samoupravljanja in izvolitve prvega DS v Keramični industriji Liboje
- 13. 9. 1980 ob 16. otvoritev nove trgovine
  - ob 17. centralna proslava ob 165-letnici KIL. Istega dne dopoldan bo organiziran tudi planinski pohod ob spominskih obeležjih iz narodnoosvobodilne vojne na območju KS Griž in Liboj.

Obvestilo

Vse člane kolektiva obveščamo, da je IO Sindikalne organizacije Keramične industrije Liboje, dne 1. 7. 1980 izvolil komisijo za obveščanje in informiranje ljudi v sestavi:

1. Oblak Marija — predsednik
2. Turk Forto — član
3. Čretnik Jerica — član
4. Virant Roman — član
5. Šimonc Berta — član

V zvezi z delovanjem te komisije bo pripravljena skrinjica vprašanj v katero boste lahko metali vprašanja, ki vas zanimajo. Vprašanja naj se nanašajo na različna področja, ki vas zanimajo v zvezi z delom v delovni organizaciji, samoupravljanjem ter podobnim.

Skrinjica bo pod ključem in jo bo komisija odpirala v vsaj tričlanski zasedbi. Vprašanja, na katera boste

želeli odgovore morajo biti podpisana, ker na anonimna vprašanja ne bomo odgovarjali. KOMISIJA ZA TAJNOST VPRAŠEVALCA JAMČI.

Odgovori na vprašanja bodo objavljeni v časopisu "Keramik" brez imenovanja vpraševalca. Če bo vprašanj veliko pa bomo objavljali odgovore tudi v rednem mesečnem "Informatorju".

NAPRAVA ZA PREJFO VOJNE

Jože, nasvidenje!

Prišlo je že v navado, da se vsakemu našemu upokojencu ob odhodu iz kolektiva s par besedami oddolžimo za njegovo soustvarjanje in tako sem jaz obiskal bodočega upokojenca tov. Užmah Jožeta. Ob prijetnem klepetu mi je sogovornik razkril marsikaj zanimivega. Res prijetno mi je bilo ob poslušanju njegovih spominov vse od otroških let naprej.

Jože je zagledal luč sveta na Planini pri Sevnici 10. junija 1920. leta, kjer je tudi preživel najlepša leta svojega življenja. Ni bilo lahko pred drugo svetovno vojno na Kozjanskem za delovnega človeka, vendar je on mlad, zdrav in poln delovne vneve vse z veseljem premagoval. Za našega človeka je prišlo trpeče in uničujoče 1941. leto. Kot zaveden Slovenec je vseskozi vneto pomagal naši narodno osvobodilni vojski. Vemo pa, da tudi na Kozjanskem niso bili vsi istega mišljenja kot on, zato je meseca oktobra 1944. leta odšel v partizane v Odre narodne zaščite, kjer je dočakal svobodo. Prišla so leta obnove domovine in tako se je zaposlil v Kmetijski zadrugi Kozjansko. Nič mu ni bilo težko narediti, saj je bil vaje trdega dela.

Leta 1954 ga je pot pripeljala med zelene hmeljske nasade ali bolje rečeno v libojsko kotlino. Med libojske keramike je stopil 9. julija 1954. leta, kjer je tudi dočakal pokojnino. Prve ure med nami je preživel kot premikač prodornih peči. Ker so predpostavljali videli, da je vesten, marljiv in sposoben, so ga dali za žgalca peči.

Pride dan, ko nas starejši zapustijo in gredo v pokoj in ko je šel sedaj že pokojni Lojze Šalej pred šestimi leti, so v kolektivu rekli, naj bo Jože popoldanski obratovodja. Z malo prigovarjanja je končno le sprejel delovno dolžnost, katero je vestno opravljal vse do upokojitve. Poleg teh delovnih dolžnosti je opravljal tudi dolgo časa funkcijo predsednika delavskega sveta. Marsikaj bi še lahko napisal, vendar ga vsi več ali manj poznamo, saj je bil med nami polnih šestindvajset let. Ob koncu mu zaželimo vsi v en glas: "Jože! zdrav in vesel uživaj svoj pokoj v krogu svojih najdražjih in ne pozabi na nas, ki smo ostali v libojski kotlini."

Tone Mlinarič

Izdaja Keramična Industrija Liboje. Ureja odbor za informacije. Odgovorni urednik Darko Šuler. Izhaja štirikrat letno. Telefon 710-600. Tisk. REK DO TISK Velenje. Naklada 750 izvodov.

Slovo od Angele Žagarjeve

Živela je skromno, mirno ter takorekoč osamljeno življenje vse do svoje prerane smrti. Nismo verjeli žalostni novici, da je nehalo biti njeno srce, ker smo jo še pred dnevi videli čilo in zdravo z majhno punčko v naročju, katero je pazila sostanovalcem Gelci in Marku in katera ji je bila tudi edini kratek čas.

Angela se je rodila 11. aprila 1910. leta v Dobriši vasi kot hči delavske družine. Ko je končala osnovno šolo so njo, sestro in brata težki življenjski pogoji prisilili, da so šli iskat vsakdanji kos kruha. Težki so bili časi v stari Jugoslaviji in med prvo svetovno vojno, vendar Angela ni obupala, zavedajoč se, da bo tudi njej posijalo sonce sreče. S pomočjo vodilnega uslužbenca Kocjana, pri katerem je bila za gospodinjsko pomočnico, je dne 18. oktobra 1941 stopila med libojske keramike. Pri zelo težkih delovnih pogojih med drugo svetovno vojno in po njej, se je zavedala, da je soustvarjalec boljšega jutrišnjega dne, zato je vseskozi vestno in marljivo delala. Dne 30. junija 1960. leta je po devetnajstletnem delu v našem kolektivu odšla v zasluženi pokoj. Še bi lahko pri svojih letih uživala sadove trdnega dela ali na žalost je bila smrt močnejša od volje do življenja.

Vsem nekdanjim sodelavcem in sodelavkam bo 29. marec 1980 ostal v trajnem spominu, dan ko smo se poslednjič poslovili od naše sodelavke.

Sinu Vinku, bratu, sestri ter ostalim sorodnikom izrekamo člani kolektiva Keramične industrije Liboje iskreno sožalje.

Tone Mlinarič

Zahvala

Ob prerani in boleči izgubi mojega brata se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem v skladišču gotovih izdelkov, kakor tudi komercialni, nabavni in prodajni službi za prispevano denarno pomoč.

Še enkrat vsem pristrčna hvala!

Jerica Cokar

Slovo od Zdravka Podkoritnika

Na griškem pokopališču smo se 18. 4. 1980 poslovili od našega sodelavca Zdravka Podkoritnika.

Rodil se je 14. avgusta 1964 kot edini sin delavske družine, v katerem sta oče in mama videla in pričakovala velike cilje v prihodnosti. Po končani osnovni šoli, katero je obiskoval v Grižah, se je meseca avgusta 1979 zaposlil pri nas v keramični industriji. Marljiv in vesten je bil v oddelku strugarne, kjer se je najprej zaposlil. Ker je bil bolj šibke rasti in ni bil kos vsem zadanim nalogam, so ga premostili v oddelku pakirnice, kjer je bilo lažje delo. Veder in zmeraj nasmejan je bil zelo priljubljen med sodelavkami, zato nismo mogli verjeti žalostni resnici, da ga ne bo več med nas. Ostala bo skrivnost za vse, ki smo ga poznali, zakaj je končal komaj začeto življenjsko pot. Prepričan sem, oziroma smo, ko bi se Zdravko zavedal, kakšno bolečino je prizadejal svojim najdražjim, ne bi storil tega kar je, vendar ga mi ne želimo obsojati. Praznina in žalost, ki je nastala v srečni družini, se bo težko prebolela, zato vsem, ki ga pogrešajo, izrekamo člani kolektiva Keramične industrije Liboje globoko sožalje.

Tone Mlinarič

Zahvala

Ob tragičnem dogodku v mesecu maju, ko mi je požar uničil vse premoženje se najlepše zahvaljujem za vso pomoč, ki so mi jo nudili delavci v delovni organizaciji KIL.

Zahvaljujem se industrijski gasilski četi, posebno še tov. Valentinu Ašenbergerju za požrtvovalno in pogumno delo, saj je brez premišljevanja med ognjem reševal moje osebne dokumente in denar.

Najlepša hvala oddelku strugarne, kateri me je najprej finančno pomagal v tem kritičnem času.

Nadalje se zahvaljujem odboru za družbeni standard, ki mi je dodelil stanovanje in tako rešil mojo stanovanjsko stisko. Iskrena hvala mojima dobrih sosedoma Slavku in Ivanki Grobelnik, ki sta nas sprejela pod streho.

Kristina Feldin

Jubilejna nagradna križanka

KIL	GLAD	FRANCO-SKA JUNAKIJA	SLOVANSKI BOG	ČEŠKA PRITRDH NICA	REBRINČASTA TRANINA	NATVEČI ERNOGOR. PESNIK	GERMANSKI OREL
ODDELEK V KERAMIKI							
SIROKA ULICA Z NARADOM							
TV-NAPOVEDOVALEC ISLOBODAN							
OSEBNI ZAJMEK				SIMON GREGOR ITALIJAN LUKA			LJUDSKI ODBOR
ZENIN OČE					PIRELA ST-SLOVA NARODO-SLOVJE		
ANTON OCVIRIK				EL-KU-HALNIK 4. IN 2. SAMOGL.			
OSEBNI ZAJMEK	VEČANJE NAS IZDELEK					IMANOVNO PODROČJE	KIL

KIL	ENA OD NAŠIH GLIN	ČLOVER, KI RE-TUŠIRA KROVNIKI	ITALIJANSKO GORSTVO	LJUBSKO VALJLO MOŽKO IME	POBEG	FRANCO-SKO LETO VIŠČE	ANTINIZ	BIBLIJSKA OSEBA		AVT. OZ. JARU-VARJA	STARA MAMA NOVI PARFUM			
BOZANČKA TOVARNA KERAMIKA									AMERISKI AVTOMO-BIL					
LEPA ŽENSKA									RAZATE-LESEVALCI ALUMINIZ					
PREBI-VALEC ATEN							KIL	DANSKI OYOK KMEČKO ORODJE		KIL	KRATIC. ZA GALDOK TRGOVINA V PALEO			
VRSTA SRAJCE						POTEG PORAZ V AVU				LIRA IZRASTEK NAGLAVI			KIL	
MREČ NA GLAVI				TRST	16. IN 21. ČRKA	OSEBNI ZAJMEK 23. IN 46. ČRKA		KEMIČNI ELEMENTI KARL LINNE					GORA NJAD VRANSKI	RUŠKA LUKA VERNEM MORJU
ŽENSKA KI PRUŽI ŠENTA										ŽODOV. MESTO V TEXASU				
STARO-GRŠKI FILIZOF									VRŠJA PASMA	SELEN STRIMSKI VEDEŽE VACE		EDWARD ATLETINJA PRES		

SARAJEVO			MARTIN	
NIKOLA TESLA			BEDITI	
			ZVER	
			VIJAK, PRI PRES	
TU NOVO MESO				SESTAVIL ŽUPAN
OPERNI SPEV				RISAL PIŽMONI KIL

Tri pravilne rešitve bodo nagrajene. Rešitve dostaviti v kadrovsko-splošno službo do 1. oktobra 1980.